

прѣдстави отчаянието и ужаса на тѣзи смѣли хора, когато, наблизавайки до брѣга, тѣ видѣли, че морето съвсѣмъ се очистило отъ ледовете и кораба имъ изчезналъ! Вѣроятно той е билъ завлеченъ прѣзъ нощта пакъ въ морето отъ появилия се силенъ вѣтъръ и разбитъ нѣкаждъ у нѣкои скали, тѣй като оттогава до сега за него нищо се не чуло, ни узнало.

На четирмата матрози не оставало друго, освѣнъ да се примирятъ съ сѫдбата си и да се погрижатъ да направятъ неволното си заточение на острова, колкото се може по-сносно. Прѣди всичко тѣ трѣбвало да се погрижатъ за храна: съ 12-ти куршуми били убити 12 елени, съ които тѣ се хранили дѣлго време, а за топливо тѣ събирали изхвѣрленитѣ отъ вълнитѣ на брѣга клончета и кжсове отъ разбити кораби. Но ето и месото отъ еленитѣ зело да се свѣршва и тѣ трѣбвало отново да се замислятъ за храна. Пушката безъ патрони не имъ вече служила за нищо, ето защо изобретателнитѣ матрози отъ намѣренитѣ на брѣга гвоздei и прѣчки направили двѣ копия; за чукъ и наковалня имъ служили кжсове отъ гранитъ.

Снабдени съ оржжие, тѣ трѣгнали на ловъ. Близо до брѣга тѣ срѣщиали една голѣма мечка. Химковъ забилъ копието си въ гърлото ѝ, а другаритѣ му, кой съ топоръ, кой съ тояга, захванали да ѝ нанасятъ удари по главата, докато най-послѣ съ съединени сили убили великана. Като почнали да рѣжатъ месото на мечката, матрозите забѣлѣзали, че жилитѣ ѝ сѫ твърдѣ яки и лесно се цѣпятъ на конци. Отъ тѣхъ и отъ върбови корени тѣ захванали да правятъ лжкове, а за стрѣли имъ служили гвоздei.